

Activitat al front d'Extremadura

Les bateries antiaèries de Terol han abatut tres avions facciosos

Barcelona novament víctima del feixisme sanguinari

Ministeri de Defensa Nacional
EXERCIT DE TERRA

LLEVANT. — Avui no hi ha hagut cap activitat a aquesta zona, excepte lleugers tiroteigs.

EXTREMADURA. — L'enemic inicià, a primera hora del matí, un atac, protegit amb tanques i aviació damunt les nostres posicions situades al Sud i Sud-Oest de Los Blázquez i, envorant de Perelada de Zahuejo, on aconseguí d'ocupar el

Salto del Gamo i la Loma de la Rena. Les forces pròpies, en brillant contraatac, recobren aquests darrers posicions. Hom lluita amb intensitat a les proximitats del Salto del Gamo.

Altres Exèrcits. — Sense notícies d'interès.

El cap de la DECA rebé avui el següent telegrama de Terol: "A les onze d'ahir, 29, la bateria 524

tombà dos aparells enemics, un dels quals caigué molt prop de la mateixa bateria, i resultà un dels seus tripulants ferit i l'altre mort. A les 15.45, la mateixa bateria abaté un "Fiat" (que caigué en una posició a la dreta d'aquest emplaçament artiller).

El ministre de Defensa Nacional ha demanat al cap de la DECA que li formuli proposta d'ascens de l'oficial que comanda la bateria esmentada.

Un dels avions pirates fou abatut i caigué al mar

Un altre donà senyals d'ésser tocat

La nota que el Ministeri de Defensa Nacional publicà el dia 28 explicant la seva actitud respecte el bombardeig de ciutats situades a la rera guarda llunyana i notificant la seva resolució de no realitzar agressions d'aquest gènere si l'enemic en desistia, ha tingut una resposta verbal de caràcter desdenyós, seguida d'una altra, molt sagnant.

La primera anà a càrrec de Ràdio Salamanca, diàriament utilitzada pel comandament facciós per a divulgar versions arranjades, aixecar l'ànim decaïgut d'aquella rera guarda i transmetre, en clau, consignes a la xarxa d'agitadors i espies estesa pel nostre camp. En la seva emissió del dia 29, Ràdio Salamanca qualificà l'esmentada nota de tombarrelle de baixa gosadia; digué que seria una veu infidel i no espanyola la que s'alcés a demanar

la cessació dels esmentats bombardeigs i, afirmant el propòsit de persistir-hi, acabà amb aquesta declaració: "España no está en los edificios ni en las ciudades, está en las ideas y en el ánimo de Franco. En la guerra estamos. Adelante hasta por encima de nuestros muertos."

Darrera d'aquestes paraules desafinades i xarones, han vingut els fets dolorosos d'un doble bombardeig, efectuat durant el matí d'avui sobre Barcelona. La primera de les seves fases és desenrotllada minuts després de les nou hores en la qual sis aparells, dividits en dues patrulles, procedents de Mallorca, en ràpida passada a 5.300 metres d'altura, deixaren caure una rastellera de bombes damunt de punts centrals de la capital. A les onze i vint minuts, nou avions de la mateixa procedència, en tres patrulles i a

una alçada superior, repetiren l'agressió, també damunt llocs de la ciutat molt densament poblats, i ensorraren, com els de la incursió anterior, alguns habitatges.

Les xifres de víctimes — que no es poden considerar definitives — comptades fins a les deu de la nit, són: morts, 153, entre els quals 47 infants; ferits, 63 homes i 45 dones.

Durant la segona agressió, el foc de l'artilleria antiaèria aconseguí abatre un dels aparells de la primera patrulla, el qual caigué a la mar, a 12 milles de la costa. A més, fou observat que un altre, en emprendre el retorn, perdí velocitat i alçada, senyal evident d'haver estat aconseguit pels trets, i hom suposa que no pogué arribar a la seva base.

El President de Catalunya als llocs sinistrats

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, es dirigí als llocs sinistrats pel criminal bombardeig feixista contra la nostra ciutat; recorrent-los a peu, atenent a les víctimes i expressant paraules de consol a llurs familiars.

Acompanyaren el President de

Catalunya el seu secretari, senyor Piquet; l'oficial de la Secretaria, senyor Damià, i el capità dels Mossos d'Esquadra, senyor Hervàs.

Després, el senyor Companys es reintegrà al seu despatx oficial de la Presidència, des d'on cursà les ordres necessàries per a la millor

organització de l'assistència a les víctimes d'aquest nou crim de l'aviació facciosa.

Així mateix recorregué els llocs afectats pel bombardeig el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Sbert.

Front de Llevant

Després de l'evacuació de Màlaga, en la que les "ales negres" perseguí i metlleva als infants i a les dones, que amb els seus llargs, mig morts de fam i de fadiga avançaven per la carretera de Motril; després de l'evacuació del Nord d'Espanya, en la qual els patriotes de Bascònia i els fills d'Àstúries tingueren d'abandonar llurs cases, llur Pàtria i tot quant posseïen, per travessar fronteres i refugiar-se a les nostres poblacions, ha vingut una nova evacuació, que vol dir una nova tragèdia per a milers i milers d'espanyols.

Els facciosos, cercats completament a Terol, volgueren que la població civil visqués les mateixes penes que els seus combatents, amb l'agrandiment de que aquella no tenia defensa. Els que pogueren, s'amagaven a les coves, i allí passaven els dies i les nits esperant la nostra arribada, sense tenir aliments ni aigua. D'altres, potser enganyats per les falacies de l'enemic, l'anaren seguint arreu, al Seminari, al Convent de santa Clara, al Govern Civil. Molts, desamparats per les "autoritats" feixistes, — que en podien esperar? — moriren de fam. Als sotans del Govern Civil, s'hi han trobat infants morts per manca d'alimentació. Al Seminari, l'enemic hi abandonà un miler de ferits, mancats de tot cura. Els que han pogut aguantar tots aquests sofriments, són els evacuats de Terol que ara marxen per

la carretera de Sagunto, atesos pels soldats de la República. Uns, han perdut un germà; d'altres, els pares; altres, han perdut els seus fills. El seu record del feixisme és trágic i macabre.

Ara a la nostra rera guarda, on reposen de totes les calamitats sofertes.

Els, com els de Màlaga, els del Nord i els de Madrid, comptaran a la nostra rera guarda el que lleigui i ho dubta, i sabrà punt per punt el que és el feixisme que invadeix mitja Espanya.

Que ho sapigui la nostra rera guarda: aquestes dones, aquests

Crònica de "LLIBERTAT"

infants, aquests vells alliberats a Terol gràcies a l'abnegació i als sacrificis del nostre Exèrcit, necessiten ara del seu ajut. Si coneix les personalitats que han passat i les calamitats que han viscut, els oferirà, com es mereixen, una part del seu sostre i quelcom del seu menjar.

Els evacuats de Terol, després de disset mesos d'opressió feixista, veuran que són ells i qui som nosaltres.

LLUIS COLOM.

27 de gener del 1938.

Homenatge a l'Exèrcit Popular de la República

El diumenge passat va tindre lloc al Teatre Principal organitzat per els centres d'ensenyament de la nostra ciutat una festa d'homenatge a l'Exèrcit Popular Regular de la República.

La festa va consistir en diferents recitals de cançons i poesies a càrrec dels alumnes dels nostres centres docents i d'uns incís de biografies d'alguns dels caps més populars del nostre Exèrcit que foren acollits amb grans aplaudiments.

També va col·laborar en el festival la banda de música de l'11è Cos d'Exèrcit que va interpretar "Els Segadors", l'"Himne Nacional" i l'"Himne de l'Exèrcit Popular".

L'acte que estava presidit per el Tinent Coronel Pérez Farràs, per les autoritats locals i les representacions dels centres d'ensenyament i entitats polítiques i sindicals va finir amb l'oferiment de l'homenatge per part del senyor Inspector de Segon Ensenyament a la re-

Sessió preparatòria del Ple del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya

Pronunciaren discursos Vicenç Bernades, A. Rovira i Virgili, Antoni M. Sbert, Jaume Aiguader, J. Quero Molares i Martí Barrera

Abans d'ahir, al matí, tingué lloc la sessió preparatòria del Ple del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, que ha de celebrar-se a darrers del mes vinent.

La sessió, en la qual intervingueren destacades personalitats del Partit, fou dedicada exclusivament als dirigents i militants que tenen una responsabilitat política.

Entre els assistents a l'acte hi figuraven els senyors Joan Casanoves, Pi i Sunyer, Hilari Salvador, Sauret, Soler i Bru, Soler i Pla, Arís, Pla, Oliva, Ramonet, Altaba, Lladent, Ponts, Navarro, Canadell, Duran, Garcia i d'altres.

La sessió fou presidida pel president i secretari de la Federació de l'E. R. de C., senyors Miquel Guinart i Róe Ginovart.

VICENÇ BERNADES

Prèviament, unes paraules del president, inicià els parlaments el conseller-regidor de Finances, senyor Vicenç Bernades, el qual feu remarcar que en la constitució actual dels Ajuntaments correspongueren a E. R. C. els llocs de major responsabilitat. Ressaltà que en el transcurs de l'any 1937 es reforçaren els ingressos d'Hisenda, mantenint-se una xifra de pagaments gairebé igual a la de l'any 1934, i evitant, per tant, un col·lapse que semblava inevitable.

Es referí a les quantitats destinades per l'Ajuntament a Obres Públiques, a obres de Sanitat i Assistència als refugiats, destacant l'esforç que en aquest aspecte ha efectuat el Municipi de Barcelona.

Afegí que l'ERC havia sostingut sempre el criteri que calia atendre, almenys parcialment, el pagament del cupó municipal, però que sempre havia tocat amb obstacles per a convertir aquest desig en realitat. Acabà dient que l'Esquerra serà sempre un baluard indestructible per la defensa de la Democràcia.

A. ROVIRA I VIRGILI

A continuació parlà sobre política internacional l'il·lustre periodista Antoni Rovira i Virgili.

Comença dient que com a catalans hem de posar la nostra simpatia en aquell grup de potències on predomina l'amor a les llibertats col·lectives i on els drets nacionals són respectats. El clima d'Europa — afegí — ha determinat sovint els fets capitals de la nostra història interna.

Fustigà durament els moviments nacionalistes de les nacions que s'han forjat en la post-guerra, que, com Irlanda, han demostrat amb referència a Catalunya una posició totalment antiliberal i antidemocràtica.

Afirmà que les simpaties dels catalans, encara que vagin barrejades de recança han d'ésser principalment per França i Anglaterra, però dintre els límits de la reciprocitat, puix que per molt que s'equivoquin sempre resultaran que els interessos d'aquells dos països coincideixen amb els nostres, car la seva cultura, la seva ideologia, i la seva estructura social són les més semblants a les nostres.

presentació de l'Exèrcit Popular de la República.

El senyor Inspector aaudit va dirigir un telegrama adreçat al Ministeri de Defensa Nacional en el que se li dava compte de la celebració de l'acte.

Seguidament el senyor Pérez Farràs va agrair l'homenatge que es feia a l'Exèrcit de la República dient que la joventut allí aplegada era l'exponent més entusiasta en que es basava el nostre Exèrcit que era del poble i per el poble donant un crit de Vísca la República que fou contestat entusiàsticament per els reunits.

Amb una França i una Anglaterra victorioses, Catalunya conservaria, almenys, la possibilitat de la seva existència i del seu redreçament.

Posà de manifest que Catalunya ha de mantenir una política exterior. Una Catalunya que aparegui davant de l'estranger amb el rostre polític i social d'ERC serà més ben mirada que una Catalunya amb el rostre que ja ha mostrat transitoriament en alguns períodes d'aquest any i mig de guerra.

Es referí a la política internacional de la República de la qual digué que, fins a la guerra actual, no va saber escollir els homes que l'havien de representar a l'estranger. Continuà dient que durant l'exercici del senyor Alvarez del Vayo en el Ministeri d'Estat s'inicià una política que l'orador qualificà de ressonant, però que, al seu judici, no corresponia a l'ambient d'aquella hora. Afegí que ara amb el senyor Negrín a la Presidència del Govern la política exterior de la República s'ha fet més reservada i més caute.

Acabà expressant la seva absoluta confiança en la victòria que, digué, ha d'enfortir la llibertat de Catalunya i ha d'assegurar el caràcter democràtic de la República espanyola.

ANTONI M. SBERT

Seguidament versà sobre la política de la Generalitat el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni M. Sbert.

Fuè història de la contribució decisiva a l'adveniment de la República i al restabliment de la Generalitat amb els seus organismes rectors de la vida política i econòmica de Catalunya.

Resumí la gestió dels homes que han format part del Govern de la Generalitat, tant en l'aspecte tècnic com en el de dirigents del partit expressió de la voluntat sobirana del poble, recordant els fets heroics del 6 d'octubre.

Afegí que en les jornades memorables del 19 de juliol la Generalitat impulsà la victòria lleial als indrets vitals de l'Espanya republicana. Detallà tota l'obra realitzada pel Govern de la Generalitat, entre mig de les dificultats inherents a la guerra, durant el transcurs dels darrers disset mesos de lluita, estudiant, especialment els aspectes econòmics, culturals, indústria de guerra i assistència social.

Acabà dient que hem d'ésser fidels a Catalunya, puix que el nostre destí, després de guanyar la guerra, és guanyar la pau.

JAUME AIGUADER

Acte seguit el ministre de la República senyor Jaume Aiguader dissortà sobre el tema "Política de la República". Digué que el Govern actual no es proposa altra cosa que guanyar la guerra. Per a aconseguir-ho, afirmà, ha creat un gran Exèrcit, una nova i eficient disciplina, una forta indústria de guerra i les possibilitats econòmiques d'aferrar una victòria, a més a més de segura, prometedora d'un avenir progressiu.

Manifestà que el problema més punyent és el del treball. La guerra no podrà sostenir-se si la producció no retoria quan menys a la quantitat i qualitat d'abans del 19 de juliol. L'honor del treballador de la rera guarda l'hauria d'obligar a producció d'avant-guerra. El que no pot perdonar la República és el que es treballa poc i malament. Si el soldat que deserta del lloc de combat és un traïdor i com a tal jutjat i sancionat, el treballador que no produeix el que hauria de produir és un doble traïdor, perquè no tan solament té l'excusa de les penaltats ni el perill que pot atenuar el

(Passa a la segona pàgina)

Sessió preparatòria del Ple del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya

(Ve de la primera pàgina)

delicte del seu consellament de les trinxeres.

Acabà dient que avui no hi ha temps ni espai per a altres determinacions que les que, revolucionàries o no, ens acistin a la victòria. La República ha d'ésser, és i serà dura i inexorable. La República salvarà la República.

J. QUERO I MOLARES

Després de l'anterior orador parlà sobre "Política de guerra" l'ex-conseller de la Generalitat senyor Quero i Molares, en substitució del senyor Tarradellas, conseller de Finances.

Posà de relleu que el 19 de juliol no hi havia en el nostre país cap activitat dedicada a la indústria de guerra i que amb un immens treball ha hagut de bastir-se tot, silenciósament i sense publicitat com correspon a les característiques de l'esmentada indústria.

Analitzà detalladament la tasca realitzada per la Comissió d'Indústries de Guerra, fent ressaltar el treball d'adaptació de les indústries de pau en indústries de guerra.

Finalitzà exposant els motius pels quals no podia ésser més extens en la dissertació sobre el tema que se li havia encomanat.

MARTÍ BARRERA

Finalment féu ús de la paraula l'ex-conseller Martí Barrera, el qual dedicà la seva dissertació a estudiar la política d'ERC.

Primerament es referí a l'actuació de l'Esquerra en els moments inicials de la sublevació feixista posant de relleu el segur i eficaç manteniment dels principis liberals i democràtics, i, després, en referir a la labor portada a cap pel Partit en la formació de l'Exèrcit Popular, en l'obra de Govern i en el manteniment de les finances i indústries del país, sense descuidar la preocupació màxima de fer i guanyar la guerra.

Afegí que cal que ERC influeixi amb la seva innegable força política prop del Govern de la República, amb el qual hem de mantenir, digué, relacions cordials i d'amistat. Hi ha un Estatut que regula les nostres atribucions jurídiques, polítiques i administratives i que n'assenyala l'abast. Això però, manifestà, no és una raó perquè nosaltres no maldem constantment per aixemplant-les fins al límit que la convivència dins un pla de respecte mutu permeti. Les circumstàncies creades entorn dels fets històrics del 19 de juliol han modificat i alterat moltes coses i una d'aquestes és la necessitat vital que té Catalunya de poder accionar amb amplitud d'acord amb els sentiments, ara més que mai, liberals i democràtics del nostre poble.

Afirmà que l'entesa o coincidència circumstancial amb sectors d'opinió afins no ha d'implicar renúncia de cap mena, puix que ERC, de la qual ningú no pot ignorar la importància, és el Partit que ha sabut encarnar els sentiments i les inquietuds de l'autèntica Catalunya, i acabà amb unes frases encoratjadores sobre l'esdevenidor del nostre poble dins un règim de llibertat i democràcia.

Tots els oradors foren molt aplaudits i felicitats pels nombrosos concurrents a l'acte.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novelats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

Notes informatives

DELEGACIO D'HISENDA

Pagaments assenyalats per Delegat d'Hisenda per avui dia 1er. de Febrer:

	Pessetes
Hilario López	280'00
J. Aeblló	841'25
Pedro Iglesias	2.565'87
J. de Antonio	3.278'54
V. Beltrand	282'00
Juan Bta. Fancia	387.482'30
J. Sopea	5.127'86
J. Molas	17.572'89
J. Nogués	7.931'03
L. Villorroel	3.104'89
R. Montejó	21.632'04
A. Porta	7.469'76
F. de la Torre	1.831'25
J. Fernández	66.356'78

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

ESPECULADOR DETINGUT

El cap de la Comissaria d'Inspecció i Vigilància de Falset, a procedit a la detenció del veí de Cornudella, Ramon Aragonés Pellicer, per vendre pasta per a sopa a nou pessetes el quilo. El detingut ha ingressat a la presó de Falset a disposició del jutge d'Instrucció.

SANTAELLA

Joles - Relloges
Compostures garantitzades
Unió, 3

EL CAP DEL CENTRE DE RECLUTAMENT NUM. 18

S'ha incorporat al Centre de Reclutament núm. 18, com a cap del mateix el coronel senyor Robustió Garrido del Oro.

Establiments "ROLF"

Olls purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Calçada Pelxerla, 8 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

AJUNTAMENT

Es posa en coneixement de tots els veïns de la ciutat que a partir del dia de demà, començarà el cobrament a domicili de l'arbitri municipal d'inquinat corresponent a l'any de 1937.

MORT SENTIDA

Ahir fou acompanyat a la seva darrera estada el nostre amic i conseqüent republicà, soci d'Esquerra R. de C. "Francesc Pi i Margall", Salvador Alomà.

A les moltes mostres de condol que ha rebut la seva família hi unim la nostra més sentida.

Aquest número ha passat per la premsa censura

De tot arreu

Xina heroica

Hankeu, 30. — El corresponent de l'Agència Reuter anuncia que després de set setmanes d'haver-se apoderat de Nankin, els japonesos no han efectuat quasi cap avanç, puix que ocupen aproximadament les mateixes posicions que prengueren arran de la presa de la capital del Govern central xinès.

Els japonesos esperaven que després de la presa de Nankin es produiria una caiguda vertical en la resistència xinesa, però ha ocorregut ben al contrari.

La capacitat de resistència de l'exèrcit xinès i la seva reorganització després de la seva desfeta, han obligat l'estat major nipó a modificar completament els seus plans primitius.

Res no sembla indicar, per ara, que els xinesos es proposin d'efectuar una nova retirada, car el general Lit-Sun-Yen i les tropes que acabadilla estan resolts a defensar Hankeu, costi el que costi.

Els xinesos ocupen actualment posicions molt fortes en forma de sistema de trinxeres al Sud de Xang-Ti, que s'estenen en un sector de 26 milles d'ample per 8 de profunditat.

Ara com ara les forces xineses hostilitzen els nipons.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles
per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2
TARRAGONA

El Conseller Pi i Sunyer clausura un cicle de Teatre Català Eclectic

Al teatre del Foment Martinenc es tancava ahir, a la tarda, una tanda de representacions de teatre català eclectic.

Les obres són, sempre, excel·lentment posades en escena i es percep clarament, per part dels directors de l'espectacle, la sana preocupació del decorat, els mobles i els vestits adients.

L'èxit sostingut d'aquestes sessions constitueix un esdeveniment per aquella barriada, que s'honora amb el culte que rendeix normalment el nostre teatre, i ahir, el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Carles Pi i Sunyer, invitat reiteradament a assistir a la darrera representació d'aquest primer cicle, féu acte de presència, acompanyat del sots-secretari de Cultura, Ramon Frontera, i el diputat Miquel Guinart.

El conseller, que en entrar fou saludat amb la música d'"Els Segadors" i dempeus tota la concòrrencia, en un entreacte fou invitat a escriure uns mots al "llibre d'honor" i a visitar les diferents aules que té establertes aquesta important entitat.

També saludà els artistes, especialment el veterà Enric Giménez, per l'admirable conjunt amb què interpretaren ahir, a la tarda, la coneguda obra dramàtica "Papà Lebonard".

Interessants revelacions d'un evadit del camp feixista

La desfeta de Terol ha desmoralitzat completament l'Exèrcit feixista

No es desconeix a l'Espanya rebel allò que passa en territori republicà ni el veritable curs que porta la guerra — ens diu un evadit que ha sofert les penalitats del camp de concentració —. La manca de confiança, això sí, priva que la cooperació o la resistència fecunda canalitzin, que hi hagi forma de considerar, exterioritzat, un estat d'opinió. Tothom dissimula, amaga els seus sentiments. Amb els mateixos familiars hi ha veritables barreres d'aïllament. I malgrat tot, jo estic convençut que el desconeixement no existeix i que per això l'esperança, refluïda en cada instant i últimament molt més, no mor.

Un altre aspecte el coneixement del qual, a jui meu, pot oferir interès a l'opinió republicana, és el canvi d'ambient i de confiança que, des de Terol, hom observa en el territori de Franco. Fa només tres mesos que al que es permetia de dubtar de la victòria nacional en veu alta, sabia que al cap de poques hores aniria a parar a la presó. I en canvi, ara, el rumor de fets desagradables a les tropes feixistes és tan freqüent, circula amb tanta profusió, que ha de fer-se oír reiteradament la veu oficial per a tallar-ho. Recordo un cas: Va succeir fa uns quinze dies, al camp de concentració de Miranda. Com cada diumenge, els reclusos hagueren d'aguntar la missa a peu dret. Un cop acabada, amb tota rapidesa, el sacerdot es va treure les robes del culte, i ja amb vestit seglar, s'encairà amb els dissortats adversaris presos, igual que un militarot qual-sevol, per a dir-los coses tan sorprenents com aquestes: "No és cert i és completament fals aqueix rumor que circula per aquí i que és possible que hagi arribat fins a volatres, segons el qual el "generalissimo" està gestionant un pacte que acabi la guerra. No hi ha res més inexacte. Ni el "jefe", ni els seus col·laboradors ni ningú, no volem res que pugui significar un pacte. No acceptem arrangements. O tot, o res. Rebutgeu, doncs, aqueixes esperances de mediació. Repeteixo que ho volem tot o res."

No digué res més, però, com pot veure's, és un llenguatge completament distint al que hom venia emprant fins ara, tant des de la trona, com des de la premsa feixista, o al mateix paisanatge imbuït de jous i de fletxes. Han perdut aquella fe absoluta en la victòria. Ara tracten d'evitar l'ensulsiada, de mantenir els adictes a base del triomf d'un totalitarisme de doctrina que abans era dogma de fe, i del qual ni els sistemes d'aplicació reservats a l'omnipotència del "generalissimo" era possible de discutir.

Amb aquest esperit en davallada que abasta fins i tot els cridats a sostenir-lo, i amb les versions dels soldats que vénen del front, la desmoralització passa d'ésser afirmació suposada a realitat tangible. No sé perquè, puix que jo no he vist els carros de guerra de l'Exèrcit Popular, però és ben cert que els soldats rebels tenen por, terror extraordinari als tancs republicans. En aquells rengles produeixen una por anàloga com si es tractés d'animals mitològics. Això, afegit al panorama, molt diferent a què estaven habituats, que els soldats de la facció han trobat a Terol, ha contribuït que augmentés aquesta manca de fe que esmento, puix que

ja no és fe, és dubte, intranquil·litat. Els anava tot molt bé, al Nord. La infanteria italo-rifenya o embotida al requetè, no feia altra cosa que ocupar allò que desallotjava l'artilleria o l'aviació. Acabats per a ells els temps fàcils, s'han hagut d'emprar a fons i han topat amb contingents que els guanyaven en valor i decisió, i que els han batut i derrotat. Es per això que tornen materialment escaldats. La meua opinió és que amb un altre parell de triomfs semblants, poca cosa més caldrà fer per a assolir el final.

D'altres coses, d'altres records dolorosos no vull parlar. Es sang tan viva, que empastà la llengua. Persona d'absoluta garantia que encara continua viva en aquell camp, m'ha assegurat que a Navarra van afusellades 22.000 persones. Pel que jo he vist, puc dir que en la penúltima setmana de desembre, a la presó de Bilbao, on jo em trobava, foren afusellats 140 homes, gairebé tots milicians, i en la seva majoria oficials de l'Exèrcit Popular. D'ells, dotze o catorze moriren al pal. Hom digué que algú fou guillotinat; això no ho he comprovat i, per tant, no ho afirmo. El motiu de donar a aquests dissortats tan ignominiosos suplicis, a tot amb els procediments de l'Alemanya parda, fou atribuir-los amb absoluta gratuïtat, determinats fets que reputaven criminosos.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyors
Baixada de Misericòrdia, 16

Secció esportiva

FUTBOL

La "Penya Xamelo" no es desplaçà a Altafulla, a causa del fort vent regnant

El diumenge passat tenia que desplaçar-se a Altafulla per tal de jugar el partit anunciat la "Penya Xamelo". Degut al fort vent que regnà tot el dia fou impossible desplaçar-se aquest equip al veí poble.

Per les mateixes causes tingué també d'ajornar-se el partit que tenien que jugar a l'Avinguda de Catalunya, la "Penya Popeye" i l'Amateur del Casal d'Esports.

Resultats dels partits amistosos del diumenge:

Barcelona, 4; Sants, 1.
Badalona, 2; Avenç, 3.
Europa, 3; Martinenc, 4.
Mauresa, 4; Úpiter, 0.

BOXA

La matinal del Gran Price

En la matinal de boxa que va tenir lloc el diumenge pel matí al Gran Price, el combat entre l'Amateur mosques Esteller i Mur, a tres repeses, va donar guanyador Mur per punts.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIMARTS, DIA 1er DE FEBRER 1938

TARDA, A DOS QUARTS DE SIS. — NIT, A TRES QUARTS DE DEU

Reaparició de l'aplaudida Companyia Socialitzada de Vodevil, Titular del Teatre Espanyol

Responsable

JOSEP SANTPERE

DIVERTIT ESPECTACLE TEATRAL

Es posarà en escena el vodevil en tres actes, arranjat al català per En J. Valls, que té per nom:

EL LLIBRE VERD

TRES HORES DE CONTINUADES RIALLES I XISTOS